

THE SHEPHERD OF ISRAEL

Subscription Price
50c. a Year.

JOSEPH HOFFMAN COHN, *Editor*

VOL. 37, No. 6
FEBRUARY, 1954

The Thunderstorm World

By Ex-Rabbi Asher Levi

THE WORLD in which we are living is a thunderstorm world, a world of affliction and troubles. All of us have seasons of sorrow, periods of pleasure, and times of tears. In order to get relief from them we must turn to our Bible where we find many exhortations and much comfort, as the Lord Jesus Christ said in Matthew 11:28,

Come unto me, all ye that labour and are heavy laden, and I will give you rest.

And in Psalm 55:22 David said,

Cast thy burden upon the Lord, and He shall sustain thee.

There are other significant words which ought to be remembered when we are in distress, as Psalm 23:4, "I will fear no evil for Thou art with me." The man who wrote that Psalm had spent his whole life beset with war. Every evil on earth was familiar to him, and every good and lovely thing as well. He had been a poor shepherd lad and known all the hardships of the poor. Then by a miracle he became a great king, and learned how bitter and empty a throne can be without the Lord.

The Bible shows us that the sin of the first man and woman brought unhappiness and death into the world because of greed and lack of self-control. The history of mankind before us testifies to the fact that most of our troubles have their origin in this primeval vice. It invades the hearts of proud nations as well as of humble individuals, with the result of cataclysmic wars that know not mercy and that leave the victors as well as the

vanquished exhausted.

Let us in Heaven's name turn rather to the Tree of Life, to the Divine design for living as outlined in God's Holy Word, which has proved to be a support unto all who cleave unto it. By slaying the serpent of greed, which hisses in our ears, the temptations of physical desires and petulant whims, through the grace given us by God, we shall enjoy freedom from fear and want, and shall bask in the love and mercy of the Heavenly Father.

We must realize, however, that in order to reach the mercy of God, we have to walk through the way of our Lord Jesus Christ, as it is said in John 14:6, "I am the way, the truth and the life; no man cometh unto the Father but by me." That is because Jesus Christ alone is able to change our lives and to fill our hearts with God's laws, goodness and righteousness, so that we become honest not only in the sight of the Lord, but also in the sight of men.

Some time ago while I was taking a walk through Riverside Park in New York, a missionary girl gave me a tract which had the title, "Honesty." It reads as follows:

A millionaire hired a friend to build a lavish home with no thought for the expense involved. He trusted the contractor's good taste, and asked that the home be made to whatever specifications the friend himself liked. The builder, grasping at an opportunity to become wealthy, accepted the job and used the most inferior materials he could purchase—knowing full well that in a matter of five or ten years the house would deteriorate.

After several months the home was completed and the contractor handed the millionaire the key to the door. The rich man in turn gave it back and said, "My friend, I've wanted

to do something for you for a long time, and this is my opportunity. You take the key—I am presenting the house to you as a gift." Tears of sorrow welled up in the man's eyes as he slipped the key into his pocket, and he went away with the torturous thought, "I could have had the very best of everything yet because of my dishonest heart my house will be worthless in a few years."

How many people the world over have had to pay the price of honesty?

Honesty is the result of God's grace, which calls especially to our Jews to be honest with our teaching and with our Bible where it, in various parts, clearly claims that Jesus is the promised Messiah and the Saviour of the world. He is the link between Judaism and Christianity, and His name was called in Isaiah 7:14, "Immanuel," God with us.

I have been a Sephardic Jewish Rabbi during the past thirty-five years. I wish to say of my new-found faith in the words of Romans, chapter 1, verse 16:

For I am not ashamed of the gospel of Christ; for it is the power of God unto salvation to every one that believeth; to the Jew first, and also to the Greek.

I have to assert that I am not a renegade—one who is away from his religion. No, my case is exactly opposite—I am faithful to my religion. Being a devout Jew, I have to give credit to our prophets, who predicted in various parts of our Bible, that the Lord Jesus was the long-promised Messiah whose death was a "Corban"—a sacrifice for our sins.

The brilliant example of the life of the great Apostle Paul also influenced me much and gave me the courage to accept the Lord Jesus as my personal Saviour. I wish and pray that all the Jewish people would follow the same example to accept the Messiah by reading the Bible intelligently, in order to realize how Jesus has fulfilled all our prophets' predictions, and then the words of Isaiah would be realized:

O House of Jacob come ye, and let us walk in the light of the Lord.

I pray: May the grace of our Lord Jesus Christ be with you, and bless you, and may His presence be your possession and comfort.

Has God a Son?

If so, what is His name? Is there any sure way of finding out? We have the answer. It is contained in a 32-page booklet, entitled, "What Is His Name? And what Is His Son's Name?" It is yours for 5¢ (stamps will do). This does not even cover cost of printing and mailing, but we want to do our share in helping you get the truth.

THE SHEPHERD OF ISRAEL, 236 West 72d Street, New York 23, N. Y.

The Torah Says

By Henry Heydt

Deuteronomy 18:18,19: A Prophet will I raise up unto them from among their brethren, like unto thee; and I will put my words in his mouth; and he shall speak unto them all that I may command him. And it shall come to pass, that if there be a man who will not hearken unto my words which he shall speak in my name, I myself will require it of him (Leeser's Translation)

THIS promised person is none other than the Messiah. He could not have been any of the prophets who spoke up to the days of the completion of the Tenach, because from Samuel and those that followed after, as many as have spoken, they also told of these days. The last prophet to speak in the Tenach was Malachi. He, too, was looking for this One. In Malachi 3:1 it is written:

Behold, I will send my messenger, and he shall clear out the way before me: and suddenly will come to his temple the Lord, whom ye seek; and the messenger of the covenant, whom ye desire for, behold, he is coming, saith the Lord of hosts, (Leeser).

It is quite clear, therefore, that the Promised One had not yet come when the last of the Neviim Acharonim finished speaking, and also that He was yet to come. Now be careful to notice exactly what is written in Moses about this Prophet: (1) He is to be a Jew; (2) He is to be like Moses, standing between the Lord and Israel to announce the word of the Lord, Deut. 5:5; (3) God would put His words in His mouth; (4) He shall speak all that He is commanded; and (5) there is a penalty attached if we do not hearken unto Him.

There is nothing in all of life that can be more important than this. Has this Prophet come, and has He spoken? If so, who was He and what did He say?

When the Lord Jesus Christ appeared on earth over nineteen centuries ago, He selected twelve men of Israel whom He could teach and send forth to preach. In one of His prayers He said these words:

I have glorified thee on the earth: I have finished the work which thou gavest me to do.

And now, O Father, glorify thou me with thine own self with the glory which I had with thee before the world was.

A Drink From The Fountain

AND it came to pass, when Jesus had made an end of commanding his twelve disciples, he departed thence to teach and to preach in their cities.

Now when John had heard in the prison the works of Christ, he sent two of his disciples, and said unto him, Art thou he that should come, or do we look for another?

Jesus answered and said unto them,

I have manifested thy name unto the men whom thou gavest me out of the world: thine they were, and thou gavest them me; and they have kept thy word.

Now they have known that all things whatsoever thou hast given me are of thee.

For I have given unto them the words which thou gavest me: and they have received them, and have known surely that I came out from thee, and they have believed that thou didst send me. I pray for them (John 17:4-9).

The One Who made this prayer was a Jew; He was a Mediator; God gave Him His words, and He spoke all that God commanded. Since the four things that God said to Moses were literally carried out, do you think that the fifth will be forgotten? No, indeed, the "I myself will require it of him," shall surely be carried out. That is why we are pleading with you to accept the Lord Jesus Christ as your Saviour and Redeemer. The requirement is very serious. One of the twelve Israelites whom the Messiah had chosen said to the Jews at the Temple in Jerusalem:

For Moses truly said unto the fathers, A Prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you (Acts 3:22).

In explaining the significance of the statement, "I myself will require it of him," he said,

And it shall come to pass, that every soul, who will not hear that Prophet, shall be destroyed from among the people (Acts 3:23).

Truly the God of Abraham, and of Isaac, and of Jacob, the God of our fathers, hath glorified his Son Jesus (Acts 3:13). Do not deny Him and reject Him. Repent and be converted that your sins may be blotted out.

Unto you first God, having raised up his Son Jesus, sent him to bless you, in turning every one of you from his iniquities (Acts 3:26).

Go and show John again those things which ye do hear and see: the blind receive their sight, and the lame walk, the lepers are cleansed, and the deaf hear, the dead are raised up, and the poor have the gospel preached to them. And blessed is he, whosoever shall not be offended in me.

And as they departed, Jesus began to say unto the multitudes concerning John, What went ye out into the wilderness

AMERICAN BOARD OF MISSIONS TO THE JEWS, Inc.

Established by Leopold Cohn in 1894

HEADQUARTERS

LEOPOLD COHN

MEMORIAL BLDG.

236 WEST 72nd STREET

NEW YORK 23, N. Y.

to see? A reed shaken with the wind? But what went ye out for to see? A man clothed in soft raiment? behold, they that wear soft clothing are in kings' houses. But what went ye out for to see? A prophet? yea, I say unto you, and more than a prophet. For this is he, of whom it is written, Behold I send my messenger before thy face, which shall prepare thy way before thee. Verily I say unto you, Among them that are born of women there hath not risen a greater than John the Baptist: notwithstanding he that is least in the kingdom of heaven is greater than he. And from the days of John the Baptist until now the kingdom of heaven suffereth violence, and the violent take it by force. For all the prophets and the law prophesied until John. And if ye will receive it, this is Elias, which was for to come. He that hath ears to hear, let him hear.

But whereunto shall I liken this generation? It is like unto children sitting in the markets, and calling unto their fellows, and saying, We have piped unto you, and ye have not danced; we have mourned unto you, and ye have not lamented. For John came neither eating nor drinking, and they say, He hath a devil. The Son of man came eating and drinking, and they say, Behold a man gluttonous, and a winebibber, a friend of publicans and sinners. But wisdom is justified of her children.

At that time Jesus answered and said, I thank thee, O Father, Lord of heaven and earth, because thou hast hid these things from the wise and prudent, and has revealed them unto babes. Even so, Father; for so it seemed good in thy sight. All things are delivered unto me of my Father: and no man knoweth the Son, but the Father; neither knoweth any man the Father, save the Son, and he to whomsoever the Son will reveal him.

Come unto me, all ye that labor and are heavy laden, and I will give you rest. Take my yoke upon you, and learn of me; for I am meek and lowly in heart: and ye shall find rest unto your souls. For my yoke is easy, and my burden is light. Matthew 11.

די שטורמישע וועלט

רעה ישראל

The Shepherd of Israel

א פאפאליק בלאט צו ערלעהרן צו ישראל
דעם אמח'דיגען משיח

PUBLISHED MONTHLY TO GIVE ISRAEL A KNOWLEDGE
OF THE TRUE SHEPHERD, THE MESSIAH

JOSEPH HOFFMAN COHN, Editor

VOL. 37, No. 6
FEBRUARY, 1954

זנכי
הום
הרעה
הסוכ
העמיו

וחקמתי
עליהם
רעה
זהר
זכאי ליה

Subscription Price
50c. a Year.

אין די אויגן ווען ער האָט אַרײַנגעשטעקט דעם שליסל אין קעטענע אַרײַן, און איז אַוועקגעגאַנגען מיט דעם מאַסערנדיקן געדאַנק, „איך האָב דאָן געקאָנט האָבן דאָס סאַמע בעסטע, דאָן צוליב מיין נישט ערלעד האַרץ וועט מיין הויז אין אַ פּאַר יאָר אַרום טײַן שום ווערט נישט האָבן.“

וויפּל מענטשן אין דער וועלט האָבן שוין באַצאָלט טייער דעם שכר פון נישט ערלעבקיט?

ערלעבקיט איז אַ רעזולטאַט פון נאָטס חסד, וואָס רופט אונזער יידיש פּאָלק ערלעד צו זיין מיט אונזער לערנונג און מיט אונזער ביבעל, וועלכע ווייזט אונז קלאָר אין אַ סך ערטער אז ישוע איז דער צוגעזאָגטער משיח פון דער וועלט. ער איז די פּאַרבינדונג צווישן יידנטום און קריסטנטום, און זיין נאָמען איז אין ישעיהו 14:7 „עמנואל“ נאָט מיט אונז.

איך בין געווען אַ יידיש-ספּרדישער רב די לעצטע טע פּינה און דרייסיג יאָר. אין קאָן זאָגן פון מיין אויפסאָנלי געפונענעם גלויבן מיט די ווערטער פון רוימער 16:1

וואָרס איך שעם זיך נישט מיט דער בשורה טובה פון דעם משיח, ווייל זי איז גאָטס קראַפט צו דערלייזונג פאַר יעדן איינעם מאַמיו, דעם ייד קודם כל און אויך דעם גרײַד.

איך וויל באַשטעטיקן אז איך בין נישט קיין משומד, איינער וואָס איז אַוועק פון זיין גלויבן. ניין, מיט מיר איז עס פונקט קאָפּויער — איך בין געטריי צו מיין גלויבן, אָבער ווייל איך בין אַן ערנסטער ייד מוז איך גלויבן די נביאים וועלכע האָבן פאַרויסגעזאָגט אין אַ סך ערטער אינם תנ"ך, אז דער האַר ישוע איז דער צוגעזאָגטער משיח וועמענס לעבן, לערע און רשנען, און זיין טויט איז געווען דער סרפן פאַר אונזערע זינד.

איך בין אויך באַאיינפלוסט געוואָרן מיט דעם ביישפּיל פונם לעבן פון דעם גרויסן שליח פּוילוס וואָס האָט מיר געגעבן דעם מוט אָנצוגעמען דעם האַר ישוע אלץ מיין פּערזענליכן נואל. איך ווינטש זיך און טו תפלה אז דאָס גאַנצע יידישע פּאָלק זאָל נאָכטון דעם ביישפּיל און אָננעמען דעם משיח דורכן לייענען די ביבעל אָפּנהערציג, כדי צו פאַרשטיין אז ישוע האָט דערפילט אלע הבטחות פון די נביאים, און דאָן וועלן די ווערטער פון ישעיה הנביא דערפילט ווערן:

א הוֹיז פון יעקב קומט און לאָמיר גיין אין דעם ליכט פון דעם האַר. איך בעט: זאָל דער חסד פון דעם האַר ישוע המשיח זיין מיט אייך און אייך בענטשן און זיין גענוואַרט זאָל זיין אייער איינז-טום און טרייסט.

די שטורמישע וועלט

פון עקס-רב אשר לוי

באַשריבן אין נאָטס הייליק וואָרט, וועלכעס איז אַן אָנלען צו אלע וועלכע האַלטן זיך אָן דאַרין. דורכן דערהרגענען דעם שלאַנג פון באַנער וואָס פייפט אין אונזערע אויערן, דורך דעם חסד וואָס נאָט גיט אונז, וועלן מיר האָבן פּרויהייט פון מורא און אַרומקייט, און מיר וועלן זיך וואַרעמען אין דער ליבע און רחמנות פון אונזער פּאָטער אין הימל.

דאָך מוזן מיר איינזען, אז כדי צו האָבן נאָטס דערבאַרומקייט, מוזן מיר גיין דורך דעם וועג פון דעם האַר ישוע המשיח, ווי עס ווערט געזאָגט אין יוחנן 6:14, „איך בין דער וועג און דער אמת און דאָס לעבן; קיינער קומט נישט צום פּאָטער, אַ הויז דורך מיר;“ און די אורזאך איז ווייל נור ישוע המשיח אלײן קאָן ענדערן אונזער לעבן און אַנד פילן אונזערע הערצער מיט נאָטס געבאָטן, גוטסקייט און גערעכטיקייט, אזוי אז מיר וועלן זיין ערלעד נישט נור פאַר נאָט נור אויך פאַר מענטשן.

מיט אַ צייט צוריק ווען איך האָב שפּאַצירט אינם ריווערסידי פאַרק האָט מיר אַ מיסיאָנס מידל דערלאָנגט אַ טראַקטאַט מיט דער אויפטרופט „ערלעכקייט“ און אין וועלכן איז געווען דער פּאָל-גדער אינהאַלט:

אַ געוויסער חיליאָנער האָט געהייסן איינעס פון זיינע באַקאַנטע פּריינט אים אויפצובויען אַ לוקסוס הויז, און ער זאָל זיך נישט קומערן איבער דעם קאָסט. ער האָט געטרויט אויף דעם אונטערנעמערס גוטען געשמאַק, און האָט פאַרלאָנגט אז דאָס הויז זאָל געמאַכט ווערן לויט אלע אָנווייזונגען פון זיין פּריינט. דער פּריינט און בויער, זעענדיק אין דעם אַ מעגלעכקייט רייך צו ווערן, האָט אָנגענומען דעם קאָנסטראַקט און האָט באַנוצט די סאַמע ערגסטע מאַטעריאלן — וויסנדיק גאַנץ גוט אז אין אַ פיר פינג יאָר אַרום וועט דאָס הויז צוזאַמענפאַלן.

און אַ פאַר חדשים אַרום איז דאָס הויז געווען פאַרטיק און דער אונטערנעמער האָט איבער-געגעבן דעם שליסל פון הויז צו דעם חיליאָנער. דער חיליאָנער האָט פון זיין זייט אים צוריק געגעבן דעם שליסל און געזאָגט, „פריינט, שוין פון אַ לאָנגע צייט האָב איך געוואַלט עפעס טון פאַר דיר, און איצט האָב איך די געלעגנהייט. נעם דעם שליסל — איך גיב דיר דאָס הויז אַ תּהנה.“ טרערן פון פייז זענען אים געשטאַנען

די וועלט אין וועלכע מיר לעבן איצט איז אַ שטורמישע וועלט, אַ וועלט פון באַדרענגעניש און פון צרות. מיר אלע לוידין טיילמאָל, אין געוויסע צייטן זענען מיר אויך פּרוילעד און אַמאָל מוזן מיר וויינען. אום זיך צו דערקוויקן פון די צרות מוזן מיר זיך ווענדן צו דער ביבעל וואו מיר קאָנען געפינען אַ סך דערמאָנונגען און אַ סך טרייסט, אזוי ווי דער האַר ישוע המשיח האָט געזאָגט אין מתי 28:11

קוחס צו מיר אלע וואָס האָרעווען שווער און זענען באַלאַסטעט, און איך וועל אייך געבן רו.

און אין תהילים 23:55 זאָגט דוד המלך

וואָרף אויף דעם האַר דיין לאַסט און ער וועט דיר שפּײַזן.

עס זענען נאָך דאָ אַ סך אַנדערע גוטע ווערטער וועלכע מיר דאַרפן זיך דערמאָנען ווען מיר האָבן צרות, ווי תהילים כג:4, „איך האָב פאַר שלעכטס נישט קיין מורא וואָרס דו ביסט מיט מיר.“ דער מאַן וואָס האָט געשריבן דאָס קאָפיטל תהילים האָט זיין גאַנץ לעבן פאַרברענגט אין מלחמות. אלע רשעות פון דער וועלט איז אים געווען באַקאַנט, און אויך גוטסקייט און שיינקייט. ער איז געווען אַן אַרומער פּאַסטור און געקענט אלע באַדרענגענישן פון אַן אַרומאָן. און שפּעטער דורך אַ נס איז ער געוואָרן אַ גרויסער מלך, און איז געוואָרן געוואָרן ווי אזוי אפילו דער טראָן קאָן זיין ביטער און ליידיק אָן דעם האַרן.

די ביבעל ווייזט אונז אַז די זינד פון דעם ערשטן מאַן און פרוי האָט געברענגט אונגליק און טויט אין דער וועלט אריין צוליב דעם באַנער און דאָס זיך נישט קאָנען באַהערשן. די געשיכטע זאָגט ערות אויך אז די מייסט צרות קומען פון דעם אלטן חטא. די זינד באַהערשט די הערצער פון יטמאַלצע פּעלקער און פשוטע מענטשן, מיטן דער-זולטאַט פון שוידערלעכע מלחמות וואָס פון קיין רחמנות און פון וועלכע די זינער און באַזיגטע פאַרלירן זייערע כוחות.

דאַריבער, לאָמיר זיך ווענדן צום בוים פון לעבן, צום געטלעכן ציל פאַר אונזער לעבן ווי עס ווערט